

הָיָא שִׁירְתָּא דְקֶאֱמַר בְּרִיתִיכִין תִּתְּאִין הָוּה, וְלֹא סָלִיק יִתִּיר. תָּא חֲזִי, שִׁירְתָּא דְקֶאֱמַר מוֹשֶׁה, סָלִיק לְעֵילָא וְלֹא לְתַתָּא. אֲבָל לָא אֱמַר שִׁירְתָּא כְּשִׁלְמָא מִלְכָּא, וְלֹא הָוּה בַּר נֶשׁ דְּסָלִיק בְּשִׁירְתָּא כְּשִׁלְמָה.

מוֹשֶׁה סָלִיק בְּתוֹשְׁבַּחְתִּיהָ לְעֵילָא, וְתוֹשְׁבַּחְתָּא דִּילִיָּה הָוּה, לְמִיָּהב תִּשְׁבַּחַן וְהוֹדָאן לְמִלְכָּא עֲלָאָה, דְּשׁוּיב לֹון לְיִשְׂרָאֵל, וְעָבִיד לֹון נַסִּין וּגְבוּרָאן בְּמִצְרַיִם, וְעַל יַמָּא. אֲבָל דְּוֹד מִלְכָּא, וְשִׁלְמָה בְּרִיה, אֱמַרוּ שִׁירְתָּא

(דף קמ"ה ע"א)

בְּגוּוֹנָא אַחְרָא. דְּוֹד אֲשֶׁתִּדֵּל לְאַתְקֵנָא עוֹלְמָתָן, וְלִקְשָׁטָא לֹון בְּמִטְרוּנִיתָא, לְאַתְחֻזָּאָה מִטְרוּנִיתָא וְעוֹלְמָתָהָא בְּשִׁפְירוּ, וְעַל דָּא אֲשֶׁתִּדֵּל בְּאֵינוּן שִׁירִין וְתוֹשְׁבַּחַן דְּגַבְיִיהוּ, עַד דְּאַתְקִין וְקָשִׁיט כְּלָהוּ עוֹלְמָתָן וּמִטְרוּנִיתָא.

לשון הקודש

והודאות למלך העליון שהציל את ישראל ועשה להם נסים וגבורות במצרים ועל הים. אבל דוד המלך ושלמה בנו אמרו שירה בגון אחר. דוד השתדל לתקן את העלמות ולקשט אותם לגבירה, שתראה הגבירה ועלמותיה ביפוי ולכן השתדל באותם שירים ותשבחות שאצלם, עד שתקן וקשט את כל העלמות ואת הגבירה.

נבואה ובהביבות לקדוש-ברוך-הוא על כל בני העולם, אותה שירה שאמר במרכבות תחתונות היתה ולא עלה יותר - בא וראה, השירה שאמר משה עלתה למעלה ולא למטה. אבל לא אמר שירה בשלמה המלך, ולא היה אדם שעלה בשירה כמו שלמה.

מושה עלה בתשבחתו למעלה, ותשבחתו היתה לתת תשבחות

בֵּינָן דְּאַתָּא שְׁלֵמָה, אֲשֶׁכַח לְמִטְרוּנִיתָא
 מִתְקַשְׁטָא, וְעוֹלָמְתָהּא בְּשִׁפּוּרוֹ, אֲשֶׁתְּדַל
 לְמִיעַל לָהּ לְגַבֵּי חֲתָן, וְאֶעִיל הֶחָתָן לַחֲוֹפָה
 בְּמִטְרוּנִיתָא, וְאֶעִיל מַלְיָן דְּרַחֲמוֹ בִּינְיָיְהוּ, בְּגִין
 לְחַבְרָא לֹון פְּחָדָא, וְלִמְהֵי תְרוּוִיְהוּ בְּשְׁלִימוֹ חָדָא
 בְּחַבִּיבוֹ שְׁלִים. וְעַל דָּא שְׁלֵמָה סָלִיק בְּתוֹשְׁבַתְתָּא
 עֲלָאָה, עַל כֹּל בְּנֵי עֲלָמָא.

מֹשֶׁה, זְווג לְמִטְרוּנִיתָא בְּהַאי עֲלָמָא לְתַתָּא,
 לְמַהֲוֵי בְּהַאי עֲלָמָא בְּזוּוּגָא שְׁלִים בְּתַתָּאֵי.
 שְׁלֵמָה, זְווג לָהּ לְמִטְרוּנִיתָא בְּזוּוּגָא שְׁלִימָא לְעִילָא,
 וְאֶעִיל הֶחָתָן לַחֲוֹפָה בְּקַדְמִיתָא, וְלְבַתֵּר עָאֵל
 לְתְרוּוִיְהוּ בְּהַאי עֲלָמָא, וְזַמִּין לֹון בְּפַחְדָּהּ בְּנֵי
 מִקְדָּשָׁא דְאִיהוּ בְּנָה.

וְאִי תִימָא, הֵיךְ עֵייל מֹשֶׁה לְמִטְרוּנִיתָא בְּלַחֲוֹדָהּא
 בְּהַאי עֲלָמָא, דְּהָא אֲתַחְזִי פְרוּדָא. תָּא חֲזִי,

לשון הקודש

למטה להיות בעולם הנה בְּזוּוּג שְׁלִים
 בתחתונים. שלמה זוג את הגבירה בְּזוּוּג
 שְׁלִים למעלה, והכנים את החתן לחפה
 בראשונה, ואחר כך הכנים את שניהם
 לעולם הזה, וזמנם בשמחה בבית
 המקדש שהוא בְּנָה.

וְאִם תֹּאמַר, אֵיךְ הַכְּנִים מֹשֶׁה אֶת
 הַגְּבִירָה לְבַדָּהּ לְעוֹלָם הַזֶּה, שְׁחַרְי נִרְאָה

בֵּינָן שְׂבָא שְׁלֵמָה, מִצָּא גְבִירָה מְקַשְׁטָת
 וְעִלְמוּתִיהָ בִּיפֵי, הַשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיסָהּ
 לְחֲתָן, וְהַכְּנִים הֶחָתָן לַחֲפָה עִם הַגְּבִירָה,
 וְהַכְּנִים דְּבָרֵי אַהֲבָה בִּינֵיהֶם כְּדֵי
 לְחַבְרָם פְּאָחַד וְלִהְיוֹת שְׁנֵיהֶם בְּשְׁלֵמוֹת
 אַחַת בְּחַבִּיבוֹת שְׁלֵמָה. וְלָכֵן שְׁלֵמָה עָלָה
 בְּתוֹשְׁבַת עֲלִינָה עַל כֹּל בְּנֵי הָעוֹלָם.
 מֹשֶׁה זְווג אֶת הַגְּבִירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה

קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זְוֹנָג לָהּ בְּמִשְׁה בְּקַדְמִיתָא, וְאִיהוּ
 תְּנוּת פִּלְת מִשְׁה, בְּמָה דְאֶתְמַר. פִּינָן דְּאֶזְדְּוֹנְגַת בֵּיה
 בְּמִשְׁה, נְחִתַת בְּהֵאִי עֲלֵמָא. בְּזוּנָגָא דְהֵאִי עֲלֵמָא,
 וְאֶתְתַקְנַת בְּהֵאִי עֲלֵמָא, מָה דְלֵא תְנוּת מְקַדְמַת
 דְנָא, וְלְעוֹלָם לֹא תְנוּת בְּפֶרוּדָא.

אֲבָל לֹא הָוּה בַּר נָשׁ בְּעֲלֵמָא מִיּוֹמָא דְאֶתְבְּרִי
 אָדָם, דִּיעִיל רְחִימוֹ וְחֻבִּיבוֹ, וּמְלִין דְּזוּנָגָא
 לְעִילָא, בַּר שְׁלֹמָה מְלִכָא, דְּאִיהוּ אֶתְקוּן זְוֹנָגָא
 דְּלְעִילָא בְּקַדְמִיתָא, וְלִבְתַּר זְמִין לֹון פְּחָדָא בְּבֵיתָא
 דְּאֶתְקוּן לֹון. זְכָאִין אִינּוּן דְּוֹד וְשְׁלֹמָה בְּרִיה, דְּאִיעוּן
 אֶתְקִינוּ זְוֹנָגָא דְּלְעִילָא. מִיּוֹמָא דְּאָמַר לָהּ קָדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא לְסִיחָרָא, זִילִי וְאֶזְעִירִי גְרַמִּידָא, לֹא
 אֶזְדְּוֹנְגַת בְּזוּנָגָא שְׁלִים בְּשִׁמְשָׁא, בַּר פֶּד אֶתָא
 שְׁלֹמָה מְלִכָא.

לשון הקודש

למעלה פָּרַט לשלמה המלך שתקן הזווג
 שלמעלה בראשונה, ואחר כך הזמין
 אותם באחד בבית שתקן להם.
 אשריהם דוד ושלמה בנו שתקנו את
 הזווג שלמעלה. מיום שאמר הקדוש
 ברוך הוא ללבנה לבי והקטיני את
 עצמך, לא הזדווגה בזווג שלם עם
 השמש, פָּרַט לכִּשְׁבָּא המלך שלמה.

בפרוד? בא וראה, הקדוש ברוך הוא
 זוג אותה עם משה בתחלה, והיא היתה
 פלת משה, כמו שנתבאר. פינן
 שהזדווגה עם משה, ירדה לעולם הזה
 בזווג של העולם הזה, והתתקנה בעולם
 הזה מה שלא היתה מקדם לזה, ולעולם
 לא היתה בפרוד.

אבל לא הנה אדם בעולם מיום שנברא
 אדם שיכניס אהבה וחביבות ודברי זווג

שִׁיר הַשִּׁירִים, הָא הָכָא חֲמִשׁ דְּרִגּוֹן, לְאֵתְּדַבְּקָא
 בְּעֵלְמָא דְאֵתִי. שִׁיר, חַד. הַשִּׁירִים, תְּרִין.
 הָא תְּלַת. אֲשֶׁר, הָא אַרְבַּעָה. לְשִׁלְמָה, הָא
 חֲמִשָּׁה. בְּחֲמִשָּׁא אִיהוּ. דְּהָא יוֹמָא דְחֲמִשִּׁין, בְּרִזָּא
 דִּיזְבִּילָא אִיהוּ.

תָּא חֲזִי, זְוִינָא דְלְעִילָא לָא יְכִיל שְׁלִמָה לְאֵתְּקָנָא,
 אֶלָּא בְּגִין דְּאֲשֶׁתְּכַח זְוִינָא לְתִתָּא, מִקְדַּמַּת
 דְּנָא. וּמָאן אִיהוּ. זְוִינָא דְמִשָּׁה. דְּאִי לָא חֲזִי זְוִינָא
 דְּנָא, לָא אֵתְּתַקֵּן זְוִינָא דְלְעִילָא. וְכִלָּא בְּרִזָּא עֲלָאָה
 אִיהוּ, לְחַבְיָמִי לְבָא.

כְּתִיב (מלכים א ה) וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִשָּׁל וַיְהִי
 שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וְאֶלֶף, הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ
 חֲבַרְיָא. אֲבָל וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִשָּׁל, וְדָאִי עַל
 כָּל מַלְאָה וּמַלְאָה דְאִיהוּ הָוָה אָמַר, הָוּוּ בֵּיהַ תְּלַת
 אֶלֶף מִשָּׁלִי, כְּגוֹן סִפְרָא דְקַהֲלַת, דְּאִיהוּ בְּרִזָּא

לשון הקודש

למִפְּנֵי מִקְדָּם לְכֹן, וּמִיְהוּ? הַזְוִינָא שָׁל
 מִשָּׁה. שְׂאֵם לָא הִיָּה אִזְ הַזְוִינָא הָוָה, לָא
 הִתְתַּקֵּן הַזְוִינָא שָׁל מַעְלָה. וְהַכֵּל הוּא
 בְּסוּד עֲלִיּוֹן לְחַבְיָמִי הַלְב.

כְּתוּב (מלכים-א ה) וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
 מִשָּׁל וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וְאֶלֶף. פְּסוּק זֶה
 פְּרָשׁוּהוּ הַחֲבַרְיִים. אֲבָל וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁת
 אֲלָפִים מִשָּׁל, וְדָאִי שְׁעַל כָּל דְּבַר וְדְבַר

שִׁיר הַשִּׁירִים - הָרִי כָּאן חֲמִשׁ דְּרִגּוֹת
 לְדַבְּק בְּעוֹלָם הַבָּא. שִׁיר - אַחַת.
 הַשִּׁירִים - שְׁתַּיִם. הָרִי שְׁלֹשׁ. אֲשֶׁר -
 הָרִי אַרְבַּע. לְשִׁלְמָה - הָרִי חֲמִשׁ.
 בְּחֲמִישֵׁי הוּא. שְׁהָרִי יוֹם הַחֲמִשִּׁים הוּא
 סוּד הַיּוֹבֵל.

בָּא וּרְאֵה, אֵת הַזְוִינָא הַעֲלִיּוֹן לָא יְכִיל
 שְׁלִמָה לְתַקֵּן, אֶלָּא מִשׁוּם שְׁנַמְצָא זְוִינָא

עֲלָאָה, וְאִיהוּ בְּאַרְחַ מְשָׁל, דְּלִית בֵּיהּ קְרָא דְלֵאוּ
 אִיהוּ בְּחֻכְמָתָא עֲלָאָה, וּבְאַרְחַ מְשָׁל, אֲפִילוּ קְרָא
 זְעִירָא דְבֵיהּ.

דְּכִד הָוָה מְטִי רַב הַמְּנוּנָא סָבָא קְדַמָּאָה לְהֵאֵי
 קְרָא, (קהלת יא) שְׁמַח בְּחֹר בְּיַלְדוּתְךָ וְיִטְיַבְךָ
 לְבָבְךָ בְּיָמֵי בְּחֹרֹתְךָ הָוָה בְּכִי. וְאָמַר וְדֵאֵי הֵאֵי
 קְרָא יְאוּת הוּא, וְאִיהוּ בְּאַרְחַ מְשָׁל, וּמֵאֵן יְכִיל
 לְמַעְבַּד דְּרִשָּׂא בְּמְשָׁל דָּא. וְאֵי אִיהוּ דְּרִשָּׂא לִית
 בֵּיהּ דְּרִשָּׂא, אֲלָא כְּמָה דְּחֻמִּינָן בְּעֵינֵינוּ. וְאֵי
 חֻכְמָתָא אִיהוּ, מֵאֵן יְכִיל לְמַנְדַּע לָהּ.

מִיָּד הָוָה תָּב וְאָמַר, בְּתִיב, (בראשית לו) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת
 יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְגו', הֵאֵי
 קְרָא דְקַהֲלַת, אִיהוּ מְשָׁל לְחֻכְמָתָא דְקְרָא דָּא
 דְּאוּרֵייתָא, וְדָא מְשָׁל לְדָא. שְׁמַח בְּחֹר בְּיַלְדוּתְךָ,

לשון הקודש

הוא, והוא בדרך משל, ומי יכול לעשות
 דרש במשל זה? ואם הוא דרש, אין בו
 דרש אלא כמו שראינו בעינים. ואם זו
 חכמה, מי יכול לדעת אותה?!

מִיָּד הָיָה שָׁב וְאָמַר, בְּתוּב (בראשית לו)
 אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה
 שָׁנָה וְגו'. פְּסוּק זֶה שֶׁל קַהֲלַת הוּא מְשָׁל
 לְחֻכְמָה שֶׁל פְּסוּק זֶה שֶׁל הַתּוֹרָה, וְזֶה
 מְשָׁל לְזֶה. שְׁמַח בְּחֹר בְּיַלְדוּתְךָ – וְהוּא

שהוא היה אומר, היו בו שלשת אלפי
 משלים, כמו ספר של קהלת שהוא
 בסוד עליון והוא בדרך משל, שאין בו
 פסוק שאינו בחכמה עליונה ובדרך
 משל אפילו הפסוק הקטן שבו.

שְׁבַעֲשָׁנָה מְגִיעַ רַב הַמְּנוּנָא סָבָא
 הֵרָא שׁוֹן לְפְסוּק הָזֶה, (קהלת יא) שְׁמַח בְּחֹר
 בְּיַלְדוּתְךָ וְיִטְיַבְךָ לְבָבְךָ בְּיָמֵי בְּחֹרֹתְךָ
 – הָיָה בּוֹכָה. וְאָמַר, וְדֵאֵי פְּסוּק זֶה נָאָה

וְהוּא נֶעֱר. וַיִּטְיַבְךָ לְבָבְךָ, הָיָה רָעָה אֶת אָחִיו בְּצֹאן.
 בַּיָּמִי בְּחֻרוֹתֶיךָ, אֶת בְּנֵי בְלָחָה וְאֶת בְּנֵי זִלְפָּה נָשִׁי
 אָבִיו. וְדַע כִּי עַל כָּל אֵלֶּה, וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דְּבַתָּם
 רָעָה. וַיִּבְיֵאֵךְ אֱלֹהִים בַּמִּשְׁפָּט, אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב
 יוֹסֵף. יוֹסֵף אֶת־כְּלִיל בְּיַעֲקֹב, וְרִזִּין דְּסִתְרֵי תוֹרָה,
 מָאן יָכִיל לְמַנְדַּע לִזְוֵן.

וְהֵאֵי מִשָּׁל אֶת־פֶּשֶׁט לְתַלְתֵּי אֶלְפֵי מִשְׁלִים, וְכִלְהוּ
 (דף קמ"ה ע"ב) בְּהֵאֵי מִשָּׁל, בְּשַׁעֲתָא דְיוֹסֵף
 אֶת־כְּלִיל בְּיַעֲקֹב, תַּלְתֵּי אֶלְפֵי אֵינוֹן, בְּאַבְרָהָם יַצְחָק
 וַיַּעֲקֹב, דְּכִלְהוּ בְּהֵאֵי מִשָּׁל בְּרֹזָא דְחֲכַמְתָּא. וְכֹאן,
 כְּמָה טִייעִין אֵינוֹן בְּטוֹעֵנִין דְּטְמִירוֹ, בְּהוּ דִּי־יָרִי
 תְּרִיסִין, דְּלִית לְהוֹן חֲשַׁבְנָא לְטְמִירוֹן דְּחֲכַמְתָּא.

וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמֻשָּׁה וְאֶלְפֵי, הָכִי אֹקְיֹמְנָא, וַיְהִי שִׁירוֹ
 שָׁל מִשָּׁל, וְכִלְא חַד, בֵּין מָאן דְּאָמַר וַיְהִי

לשון הקודש

מִשְׁלִים, וְכֵלָם בַּמִּשָּׁל הַזֶּה, בְּשַׁעֲתָא
 שְׁיוֹסֵף נְכַלְל בְּיַעֲקֹב, שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים הֵם,
 בְּאַבְרָהָם יַצְחָק וַיַּעֲקֹב, שְׁכָלָם בַּמִּשָּׁל
 הַזֶּה בְּסוּד הַחֲכָמָה. וְכֹאן כְּמָה סוּחְרִים
 הֵם בַּמִּשְׁאֹת שֶׁל הַנְּסִתָּר, וְכֵהֵם דִּי־יָרִי
 הַמְּגַנֵּים שְׁאִין לָהֶם הַשְּׁבוֹן לְסִתְרֵי
 הַחֲכָמָה.

וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמֻשָּׁה וְאֶלְפֵי. כֶּךָ בְּאַרְנָנוּ,

נֶעֱר. וַיִּטְיַבְךָ לְבָבְךָ – הָיָה רָעָה אֶת אָחִיו
 בְּצֹאן. בַּיָּמִי בְּחֻרוֹתֶיךָ – אֶת בְּנֵי בְלָחָה
 וְאֶת בְּנֵי זִלְפָּה נָשִׁי אָבִיו. וְדַע כִּי עַל כָּל
 אֵלֶּה – וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דְּבַתָּם רָעָה.
 וַיִּבְיֵאֵךְ אֱלֹהִים בַּמִּשְׁפָּט – אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת
 יַעֲקֹב יוֹסֵף. יוֹסֵף נְכַלְל בְּיַעֲקֹב, וְהַסּוּדוֹת
 שֶׁל סִתְרֵי הַתּוֹרָה מִי יְכוּל לְדַעַת אוֹתָם?!

וְהַמִּשָּׁל הַזֶּה הַתְּפִשֵׁט לְשֹׁלֶשֶׁת אֲלָפֵי

שִׁירוֹ דְשִׁלְמָה, בֵּין מָאן דְאָמַר וַיְהִי שִׁירוֹ שֶׁל מֹשֶׁה,
כִּלְאֵי אִיהוּ חַד, וְכִלְאֵי אִיהוּ קְאָמַר, וַיְהִי שִׁירוֹ, דָּא
שִׁיר הַשִּׁירִים. וְכִי חֲמֻשָּׁה וְאַלְפֵי אִיהוּ שִׁיר הַשִּׁירִים.
וְדָאִי הָכִי הוּא, חֲמֻשָּׁה אֵינוֹן תְּרַעִין וּפְתַחִין
דְּמִתְפַתְחִי בְּמִלְפָּא דְשִׁלְמָא דִּילִיה. וְאֵינוֹן חֲמֻשׁ
מֵאָה שָׁנִין דְאֵילָנָא דְחַיִּי. חֲמֻשִׁין שָׁנִין דִּיוֹבְלָא.

וְאַלְפֵי, דָּא אִיהוּ אֵילָנָא דְחַיִּי, חֲתָן דְנַפְיָא
מִסְטֵרִיה, וְאִיהוּ יָרִית כָּל אֵינוֹן חֲמֻשָּׁה,
לְמִיתִי לְגַבִּי בְלָה. יוֹמִיה דְקוֹדְשָׁא בְרוּךְ הוּא אֶלְפֵי
שָׁנִין אִיהוּ, וְדָא אִיהוּ נֶהָר דְנֶגֶד וְנַפְיָא מֵעֵדָן. יוֹסֵף
זְבָאָה. דְאֶקְרִי צְדִיק, עַל שְׂמָא דְסִיְהָרָא. כְּמָה
דְאֶתְנִי בָּהּ קְדֻשָּׁא בְרוּךְ הוּא. וּבְגִין כֵּךְ שִׁיר
הַשִּׁירִים, קְדֻשׁ קְדֻשִׁים.

וְלִית לָךְ קְרָא בְשִׁיר הַשִּׁירִים, דְּלָא אִית בֵּיה רְזָא

לשון הקודש

וְאַלְפֵי - זהו עין החיים, חתן שיוצא מצדו, והוא יורד כל אותם החמשה להביאם לפלה. יומו של הקדוש ברוך הוא הוא אלף שנים, וזהו הנהר ששופע ויוצא מעדן. יוסף הצדיק, שנקרא צדיק על שם הלְבָנָה, כמו שהתנה בה הקדוש ברוך הוא. ומשום כך שיר השירים קדש קדשים.

וְאֵינוֹן לָךְ פְּסוּק בְּשִׁיר הַשִּׁירִים שְׂאֵין בּוֹ

וַיְהִי שִׁירוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, וְהַבֵּל אַחַד, בֵּין מִי שְׂאָמַר וַיְהִי שִׁירוֹ שֶׁל שִׁלְמָה, בֵּין מִי שְׂאָמַר וַיְהִי שִׁירוֹ שֶׁל מֹשֶׁה. הַבֵּל אַחַד הוּא, וְאֵת הַבֵּל הוּא אָמַר. וַיְהִי שִׁירוֹ - זֶה שִׁיר הַשִּׁירִים. וְכִי חֲמֻשָּׁה וְאַלְפֵי הוּא שִׁיר הַשִּׁירִים? וְדָאִי כֵּךְ זֶה, חֲמֻשָּׁה הֵם שְׁעָרִים נִפְתָּחִים שְׁנֵפְתָּחִים בְּמִלְפָּא שְׁהַשְׁלוּם שְׁלוֹ, וְהֵם חֲמֻשׁ מֵאוֹת שָׁנִים שֶׁל עֵץ הַחַיִּים. חֲמֻשִׁים שְׁנוֹת הַיּוֹבֵל.

דַּחֲמֹשֶׁה וְאַלְף וּדְאִי. שִׁיר הַשִּׁירִים וּדְאִי הִכִּי הוּא.
 חֲמֵשׁ דְּרִגִין אֵינוֹן בְּהֵאִי קְרֵא, כְּמַה דְּאֶתְמַר. וְאִי
 תִּימָא, הָאֵלֶף אֲמַאי לָא אֲדַכֵּר הָכָא. וּדְאִי הֵהוּא
 אֵלֶף טְמִירָא הָזֶה, וְטְמִירָא אִיהוּ עַד דְּאֶתְחַבְּרַת
 אֶתְתָּא בְּבַעֲלָהּ. וְעַל דָּא אֶשְׁתַּדַּל שְׁלֹמָה, לְמִיתִי
 הֵהוּא אֵלֶף לְגַבִּי כְּלָה, בְּטְמִירוֹ דְּגוּשְׁפִּנְקָא
 דַּחֲכַמְתָּא עֲלָאָה.

בֵּינָן דְּעֵבֵד קֳדָשׁ הַקְּדָשִׁים לְתַתָּא, גְּנִיזוּ וְטְמִיר,
 וְעָאֵל רָזָא דְּקֳדָשׁ הַקְּדָשִׁים לְתַמְנָן, לְמַעַבְד
 גְּנִיזוּ דְּשְׁמוּשָׁא שְׁלִים, עֵילָא וְתַתָּא כְּדָקָא יְאוּת.
 קֳדָשׁ הַקְּדָשִׁים אִיהוּ לְעֵילָא, רָזָא דַּחֲכַמְתָּא עֲלָאָה,
 וְיִזְבְּלָא. כְּגִזְוֵנָא דָּא יִרְתִּין חֲתָן וְכְלָה, יְרוּתָא
 דְּאֲבָא וְאֲמָא.

וְאֶתְהַדְּרוּ אֶתְחַסְנַת יְרוּתָא כְּגִזְוֵנָא אַחֲרָא. יְרוּתָא
 דְּאֲבָא, יְרֵתָא בְּרֵתָא, בְּסֻלְיָקוּ דְּשָׂמָא

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

בֵּינָן שְׁעֵשָׂה קֳדָשׁ הַקְּדָשִׁים לְמַטָּה גְּנִיזוּ
 וְטְמִיר, וְהַכְּנִים לְשָׁם אֶת סוּד קֳדָשׁ
 הַקְּדָשִׁים לַעֲשׂוֹת גְּנִיזוֹת הַשְּׁמוּשׁ הַשְּׁלֵם
 לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה כְּרֵאוּי. קֳדָשׁ הַקְּדָשִׁים
 הוּא לְמַעֲלָה, סוּד הַחֲכֵמָה הָעֲלִיּוֹנָה
 וְהַיּוֹבֵל. כְּמוֹ זֶה יוֹרְשִׁים הַחֲתָן וְהַכְּלָה
 יִרְשֵׁת הָאֵב וְהָאֵם.

וְחֲזָרוּ גַמְלַת הַיִּרְשָׁה כְּגִזְוֵן אַחֲרֵי יִרְשֵׁת

סוּד הַשְּׁמוּשָׁה וְאַלְף וּדְאִי. שִׁיר
 הַשִּׁירִים וּדְאִי שְׁכָדָה הוּא. חֲמֵשׁ דְּרִגְוֹת
 הֵינּוּ בְּפִסּוּק הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וְאִם
 תֹּאמַר, הָאֵלֶף לְמַה לֹּא נִזְכָּר כָּאִן? וּדְאִי
 שְׁאוּתוֹ אֵלֶף הִזֶּה טְמִיר, וְהוּא טְמִיר עַד
 שֶׁהִתְחַבְּרָה אִשָּׁה בְּבַעֲלָהּ. וְלִכְּנֵן הַשְּׁתַּדַּל
 שְׁלֹמָה לְהַבִּיא אוֹתוֹ אֵלֶף לְכָלָה, בְּפִתְרֵי
 שֶׁל הַחֲכֵמָה הָעֲלִיּוֹנָה.

קְדִישָׁא דָּא, וְאַתְקַרִי אוֹף הָכִי קֹדֶשׁ, חֲכָמָה. יְרוּתָא
דְּאַמָּא, יְרִית בְּרָא, וְאַקְרִי קֹדְשִׁים, בְּגִין דְּנִטְיִיל כָּל
אַיְנוּן קֹדְשִׁים עַלְאִין, וְכִנְיֵשׁ לֹון לְגַבִּיהַ. וּבִתֵּר יְהִיב
לֹון, וְאַעִיל לֹון לְגַבִּי כֻלָּה.

וְעַל דָּא אָמַר שִׁיר הַשִּׁירִים. שִׁיר, לְגַבִּי קֹדֶשׁ.
הַשִּׁירִים, לְגַבִּי קֹדְשִׁים, לְמַהוּי כֻלָּא קֹדֶשׁ
קֹדְשִׁים, בְּרִזָּא חֲדָא כְּמָה דְאַתְחַזִּי. אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה
הָא אֶתְמַר לְמַלְפָּא דְשִׁלְמָא דִּילִיָּה.

וְאִי תִימָא שְׁבַחָא דָּא דִּילִיָּה הוּא. לָא תִימָא הָכִי,
אַלָּא שְׁבַחָא בְּאַתֵּר עַלְאָה אִיהוּ סְלִקָּא. אֲבָל
הָכָא הוּא רִזָּא. בְּד מִתְתַקְנֵן דְּכָר וְנוֹקְבָא בְּחֲדָא,
תַּחֲוֹת מַלְפָּא עַלְאָה, בְּדִין תְּהוּא מַלְפָּא אֶסְתְּלִיק
לְעִילָא, וְאַתְמַלִּיא מִכָּל קְדוּשִׁין, וּמִכָּל בְּרַפָּאן,
דְּנִגְדֵן לְתַתָּא, וְאַתְמַלִּי וְאַרִיק לְתַתָּא, וְדָא אִיהוּ

לשון הקודש

אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה – הָרִי נְתַבְּאָר, לְמַלְךְ
שְׁהַשְׁלוּם שְׁלוֹ.

וְאִם תֵּאמַר שְׁשַׁבַּח זֶה הוּא שְׁלוֹ – אֵל
תֵּאמַר בְּךָ, אֵלָּא הַשְׁבַּח עוֹלָה לְמָקוֹם
עֲלִיּוֹן. אֲבָל כָּאן הוּא סוּד. בְּשִׁמְתַתְקַנִּים
זָכַר וּנְקִבָה כְּאַחַד תַּחַת הַמַּלְךְ הָעֲלִיּוֹן,
אִז אֹתוֹ מַלְךְ מְתַעֲלָה לְמַעְלָה וּמִתְמַלָּא
מִכָּל הַקְּדוּשׁוֹת וּמִכָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁשׁוֹפְעוֹת
לְמַטָּה, וּמִתְמַלָּא וּמְרִיק לְמַטָּה, וְזוּהִי

הָאֵב יִרְשָׁה הַבַּת בְּעֲלִיתוֹ שֶׁל הַשֵּׁם
הַקְּדוּשׁ הַזֶּה, וְנִקְרָא אִף כֵּן קֹדֶשׁ,
חֲכָמָה. יְרֻשַׁת הָאֵם יְרֵשׁ הַבֵּן, וְנִקְרָא
קֹדְשִׁים, מִשּׁוּם שֶׁנִּטְלָא אֶת כָּל אוֹתָם
הַקְּדוּשִׁים הָעֲלִיּוֹנִים וּכְנֻסָם אֵלָיו, וְאַחַר
כֵּן נוֹתֵן אוֹתָם וּמְכַנִּיָּסֵם לְכַלָּה.

וְעַל זֶה אָמַר שִׁיר הַשִּׁירִים. שִׁיר –
לְקֹדֶשׁ. הַשִּׁירִים – לְקֹדְשִׁים, לְהִיּוֹת הַכָּל
קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים בְּסוּד אֶחָד כְּמוֹ שְׂרָאוּי.

תִּיאֻבְתִּיהָ דְּמִלְכָּא עֲלָאָה, כִּד אֲתַמְלִי קְדוּשָׁן
וּבְרַכָּאן, וְאַרְיֵק לְתַתָּא.

וְעַל דָּא אִיהוּ צְלוּתִין וּבְעוּתִין, דִּיתְתַּקֵּן וְאֲתַמְלִיא
הֵהוּא מִבּוּעָא עֲלָאָה. דְּכִיּוֹן דִּיאִיהוּ מִתְתַּקֵּן
בְּדָקָא יְאוּת, מִחִיזוּ דִּילִיָּה, וּמִחִיזוּ דְּהֵהוּא תְּקוּנָא,
מִתְתַּקְנָא עֲלִמָּא תַתָּאָה, וְעוֹלָמְתָּהָ. וְלֹא אֲצַטְרִיךְ
עֲלִמָּא תַתָּאָה לְאֲתַתְּקְנָא, אֶלָּא מִחִיזוּ דְּעֲלִמָּא
עֲלָאָה. סִיְהָרָא, לִית לָהּ חִיזוּ מִגְרַמָּהָ כְּלָל, בְּר
כִּד אֲתַתְּקֵן בְּשִׁמְשָׁא וְאַנְהִיר, וּמִחִיזוּ דְּשִׁמְשָׁא
וְתְּקוּנָא דִּילִיָּה אֲתַתְּקֵנָת סִיְהָרָא וְאַתְנַהֲרָת.

מַה דְּאֲצַטְרִיךְ צְלוּתִין וּבְעוּתִין, דִּיתְנַהֲרִי וְיִתְתַּקֵּן
הֵהוּא אַתָּר דְּנִפְקָא מִיָּה נְהוּרָא, דְּכִיּוֹן
דְּהֵהוּא אַתָּר מִתְתַּקְנָא, מִחִיזוּ דִּילִיָּה, אֲתַתְּקֵן כָּל
מָאן דְּלְתַתָּא. וּבְגִין כִּד תּוֹשְׁבַחְתָּא דְּקֶאמֶר שְׁלֵמָה,

לשון הקודש

הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, לְלִבְנָה אֵין מְרָאָה
מִעֲצָמָה כְּלָל, פְּרֻט לְכַאֲשֶׁר מִתְתַּקְנָת
בְּשִׁמְשׁ וּמְאִירָה, וּמִמְרָאָה הַשִּׁמְשׁ
וְתַקְוֵנוּ נִתְקַנְתָּ הַלְבָנָה וּמְאִירָה.

מַה שְּׁצַרִּיכִים הַתְּפִלוֹת וְהַבְּקָשׁוֹת –
שְׂיוֹאֵר וִיתְקֵן אוֹתוֹ מְקוֹם שְׂיוֹצָא מִמֶּנּוּ
אוֹר. שְׂכִינּוֹן שְׂאוֹתוֹ מְקוֹם מִתְקֵן מִן
הַמְרָאָה שְׁלוֹ, מִתְתַּקֵּן כָּל מַה שְׁלֵמָה.

תְּשׁוּבַת הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן, בְּשִׁמְשׁ מִלְּא
קְדוּשׁוֹת וּבְרֻכּוֹת וּמְרִיק לְמַטָּה.

וְלִבְנֵי הַתְּפִלוֹת וְהַבְּקָשׁוֹת – שְׂיִתְתַּקֵּן
וְיִתְמַלֵּא אוֹתוֹ הַמִּבּוּעַ הָעֲלִיּוֹן. שְׂכִינּוֹן
שְׂהוּא מִתְתַּקֵּן כְּרְאוּי מִמְרָאָהוּ וּמִמְרָאָה
שֶׁל אוֹתוֹ הַתְּקוּן, מִתְתַּקֵּן הָעוֹלָם
הַתְּתוּמָן וְעֲלִמּוּתִיהָ, וְלֹא צְרִיךְ לְהִתְתַּקֵּן
הָעוֹלָם הַתְּתוּמָן אֶלָּא מִהַמְרָאָה שֶׁל

לֹא אֶשְׁתַּדַּל אֱלֹא בְּגִין מַלְכָּא דְשַׁלְמָא דִּילִיה, דִּיתְתַּקֵּן. בִּיּוֹן דְּאִיהוּ אֶתְתַּקֵּן, מִחִיּוּזוּ דִּילִיה, כִּלְאֵי יִתְתַּקֵּן. וְאִי אִיהוּ לֹא אֶתְתַּקֵּן, לִית לָהּ תְּקוּנָא לְסִיחְרָא לְעֵלְמִין, וּבְגִין כִּדְ אֲשֶׁר לְשַׁלְמוּה. דִּיתְתַּקֵּן וְיִתְמַלֵּי בְּדָקָא יְאוּת בְּקַדְמִיתָא, כְּמָה דְּאֶתְמַר. (דף

(קמ"ו ע"א)

וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ וְגו', (שמות כה) רָזָא דְרִזּוֹן לְיִדְעֵי חֲכַמְתָּא, כִּד אֶסְתַּלַּק בְּרַעוּתָא דְסִתְרָא דְכָל סִתְרִין לְמַעַבְד יִקְרָא לִיקְרִיה, אֲנָשִׁיב רוּחָא מִנְקוּדָה עֲלָא, דְנָגִיד מְלַעֲיָלָא לְתַתָּא, וְשׂוּי תְקוּנִיה, לְאֶת־יִשְׁבָּא בְּהַאי עֲלֵמָא. אִמָּא. בְּגִין דְּהַאי לֹא יְהִי עֲקָרָא וְשִׂרְשָׁא בְּהַאי עֲלֵמָא, לֹא יְהִי מְאָנָא לְאַרְקָא בְּהַאי עֲלֵמָא כָּלֵל. וְאִי לֹא יִרִיק לְהַאי עֲלֵמָא, מִיַּד אֶתְאַבִּיד, וְלֹא יָכִיל לְקַיְימָא אֲפִילוּ רְנַעָא חָדָא. אֲבָל בְּגִין דְּתְקוּנִיה אִיהוּ מִהַאי

לשון הקודש

בְּשַׁעֲלָה בְּרַעוּן סִתְרָא כָּל הַסִּתְרִים לַעֲשׂוֹת כְּבוֹד לְכְבוֹדוֹ, הַשִּׁיב רוּחַ מִנְקוּדָה עֲלִיוֹנָה שְׂשׂוּפַעַת מְלַמְעָלָה לְמַטָּה, וְשָׁם תְּקוּנוֹ לְהַתִּישֵׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה. לְמָה? בְּשִׁבִיל שָׂאֵם לֹא יִהְיֶה עֲקָר וְשִׂרְשָׁא בְּעוֹלָם הַזֶּה, לֹא יִהְיֶה כָּלֵי לְהוֹרִיק בְּעוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל. וְאִם לֹא יִרִיק לְעוֹלָם הַזֶּה, מִיַּד נֶאֱבִיד וְלֹא יָכִיל לַעֲמֹד אֲפִילוּ רְנַע אֶחָד. אֲבָל מְשׁוּם שְׂתְּקוּנוֹ

וְלָכֵן הַתְּשׁוּבָה שְׂאֵמֵר שְׁלֹמָה, לֹא הַשְׁתַּדַּל אֱלֹא בְּשִׁבִיל הַמְלֶכֶד שְׁהַשְׁלוּם שָׁלוּ שְׂוִיתְתַּקֵּן. בִּיּוֹן שְׁהַתְתַּקֵּן מִמְרָאֵהוּ, הַכָּל הַתְתַּקֵּן. וְאִם הוּא לֹא הַתְתַּקֵּן, אִין תְּקוּן לְלִבְנָה לְעוֹלָמִים, וּמְשׁוּם כִּד אֲשֶׁר לְשַׁלְמוּה. שְׂוִיתְתַּקֵּן וְיִתְמַלֵּא בְּרָאוּי בְּרָאשׁוּנָה, כְּמוֹ שְׁנַתְבְּאֵר.

(שמות כה) וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ וְגו', סוּד הַסּוּדוֹת לְיִדְעֵי חֲכַמְתָּא.

עֲלֵמָא אֲתַמְלִי מִסְטָרָא חָדָא לְאַרְקָא לְהַאי עֲלֵמָא,
וּמִסְטָרָא אַחְרָא לְאַרְקָא לְמִלְאַנִי עֲלֵאִי. וְכֵלָא
אַתְּנִי מֵינַה בְּחָדָא.

שְׁלִימוֹ דְתַקוּנָא דְהַאי רוּחָא, רוּחֵיהוֹן דְצַדִּיקָיָא
בְּהַאי עֲלֵמָא. רוּחָא דָּא אֲשֶׁתְּלִים, בְּזִמְנָא
דְחַנּוּךְ וַיֵּרֵד וּמַהֲלָלָל הוּוּ בְּעֲלֵמָא וְכֵד אִסְגִּיאֵו
חֵיבֵי עֲלֵמָא, אַעְדוּ הַהוּא שְׁלִימוֹ מֵינַה. לְבַתֵּר
דְאַתְאֲבִידוּ, אַתָּא נַח וְאַשְׁלִים לִיָּה. אַתָּא דֹר
הַפְּלָגָה, אַעְדוּ הַהוּא שְׁלִימוֹ מֵינַה. אַתָּא אֲבִרְהָם
וְאַשְׁלִים לִיָּה. אַתּוּ אַנְשֵׁי סְדוּם וְאַעְדוּ לִיָּה. אַתָּא
יִצְחָק וְאַשְׁלִים לִיָּה. אַתּוּ פְּלִשְׁתִּים וְחֵיבֵי דְרָא
וְאַעְדוּ לִיָּה מֵינַה. אַתָּא יַעֲקֹב וּבְנָוֵי, עֲרִסָא שְׁלִימָא,
וְאַשְׁלִימוּ לִיָּה.

נִפְקוּ מֵאַרְעָא קַדִּישָׁא וְנַחְתּוּ לְמִצְרַיִם, וּבְנֵינֵיהוּ

לשון הקודש

בָּא נַח וְהַשְׁלִים אוֹתוּ. בָּא דוֹר הַפְּלָגָה
וְהוּוּ אוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִמֶּנּוּ – בָּא אֲבִרְהָם
וְהַשְׁלִים אוֹתוּ. בָּאוּ אַנְשֵׁי סְדוּם וְהוּוּ
אוֹתוּ – בָּא יִצְחָק וְהַשְׁלִים אוֹתוּ. בָּאוּ
פְּלִשְׁתִּים וְרִשְׁעֵי הַדוֹר וְהוּוּ אוֹתוּ מִמֶּנּוּ
– בָּא יַעֲקֹב וּבְנָיו, הַמְּטָה הַשְׁלָמָה,
וְהַשְׁלִימוּ אוֹתוּ.

יִצְאֵו מֵהָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה וַיֵּרְדוּ לְמִצְרַיִם,
וּבְשִׁבְלֵם הִתְעַכְבָּה שָׁם. וּמִשׁוּם שְׁחֻדוֹ

הוּא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, מִתְמַלָּא מִצַּד אַחַד
לְהוֹרִיק לְעוֹלָם הַזֶּה, וּמִצַּד אַחַר לְהוֹרִיק
לְמַלְאָכִים הָעֲלִיּוֹנִים. וְהַפֵּל נִזְנֵנו מִמֶּנּוּ
בְּאַחַד.

שְׁלֵמוֹת הַתַּקּוּן שֶׁל הַרוּחַ הַזֶּה – רוּחֹת
הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה. רוּחַ זוֹ נִשְׁלָמָה
בְּזִמְן שְׁחַנּוּךְ וַיֵּרֵד וּמַהֲלָלָל הָיוּ בְּעוֹלָם,
וּבְשִׁתְּרֵבּוּ הַרְשָׁעִים בְּעוֹלָם זֶה
הַשְׁלֵמוֹת הַהֵיא מִמֶּנּוּ. אַחַר שְׂאֲבָדוֹ –

אֶת־עַכְבַּת תִּמְּוֹן. וּבְגִין דְּאֶהְדְּרִי תִּמְּוֹן יִשְׂרָאֵל
 לְעוֹבְדֵינָא דְּמִצְרָאִי, אֶתְכַפְּיָא וְאֶתְעַדִּי הַהוּא שְׁלִימוֹ,
 עַד דְּנִפְקוּ מִמִּצְרַיִם, וְאֶתִּי לְמַעַבְדַּ מִשְׁכְּנָא. אָמַר
 קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, רַעוּתִי לְדִיּוּרָא בִּינְיִיכוֹ, אֲבָל לָא
 יְכִילָנָא עַד דְּתִתְקַנּוּן הַהוּא רוּחָא דִּילִי, דִּישְׁרִי
 בְּגוּוּיִיכוֹ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ
 וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹכְכֶם. וְדָא אִיהוּ רִזָּא דְכְּתִיב, וַיִּקְחוּ לִי
 תְּרוּמָה. אָמַר מֹשֶׁה לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מָאן יְכִיל
 לְמִיּוֹסַב לָהּ וּלְמַעַבְדַּ לָּהּ. אָמַר לִיהּ, מֹשֶׁה, לָא כְּמַה
 דְּאֵת חָשִׁיב, אֲלֵא מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנֵנוּ לְבוֹ
 וְגו', מֵהַהוּא רַעוּתָא וְרוּחָא דְלַהוֹן, תִּסְבּוּן לָהּ,
 וְתִשְׁלִמוּן לָהּ.

כִּד אָתָּא שְׁלֹמֹה, אֶתְקִין לְהַהוּא רוּחָא בְּשְׁלִימוֹ
 דְלַעִילָא, דְהָא מִן יוֹכָא דְאֶשְׁתָּלִים לְתַתָּא
 בְּיוֹמוֹ דְּמֹשֶׁה, לָא אַעֲדִיאוּ הַהוּא שְׁלִימוֹ מֵנִיחָא. (עד

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

לְקוֹדֵשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: מִי יְכוּל לְקַחַת
 אוֹתָהּ וּלְעֲשׂוֹת אוֹתָהּ? אָמַר לוֹ: מֹשֶׁה,
 לֹא כְמוֹ שְׂאֵתָהּ חוֹשֵׁב, אֲלֵא - מֵאֵת כָּל
 אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנֵנוּ לְבוֹ וְגו', מֵאוֹתוֹ רְצוֹן
 וְרוּחַ שְׁלֵהֶם תִּקְחוּ אוֹתָהּ וְתִשְׁלִמוּ
 אוֹתָהּ.

בְּשִׁפְאָ שְׁלֹמֹה, תִּקְנָן אוֹתָהּ רוּחַ
 בְּשִׁלְמוֹת שְׁלֹמֶעֱלָה, שְׁהָרִי מִיּוֹם

שָׁם יִשְׂרָאֵל לְמַעֲשֵׂי הַמִּצְרַיִם, נִכְנָעָה
 וְזוּחָה אוֹתָהּ שְׁלֹמֹת מִמֶּנּוּ, עַד שְׁיִצְאוּ
 מִמִּצְרַיִם וּבָאוּ לְעֲשׂוֹת מִשְׁכָּן. אָמַר
 הַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא: רְצוֹנִי לְדוֹר בִּינְיָכֶם,
 אֲבָל לֹא יְכוּל עַד שְׁתִּתְקַנּוּן אוֹתָהּ רוּחַ
 שְׁלִי שְׁתִּשְׁרַה בִּינְיָכֶם. זֶהוּ שְׁכֻתוֹב וְעָשׂוּ
 לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹכְכֶם. וְזֶהוּ סוּד
 הַכְּתוּב וַיִּקְחוּ לִי תְּרוּמָה. אָמַר מֹשֶׁה

דְּאָתָא שְׁלֵמָה) בֵּינוֹן דְּאָתָא שְׁלֵמָה, אֲשֶׁתִּדְּל לְאִשְׁלָמָא
 לִיה לְעֵילָא, וְשֶׁאֲרִי לְאִתְקַנָּא חִיזוּ דְעֵלְמָא עֲלָאָה,
 לְאִתְתְּקַנָּא מִהֵוּא חִיזוּ עֲלָמָא תַתָּאָה, וְדָא אִיהוּ
 אֲשֶׁר לְשֵׁלֵמָה.

השלמה מההשמטות (סימן ג) מספר הבהיר

יֵשֵׁב רַבִּי בְּרַכְיָה וְדַרְשׁ מָאִי דְכָתִיב (שמות כ"ה) וַיִּקְחוּ
 לִי תְרוּמָה. כֶּךָ אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 אוֹתָהּ תְרוּמָה תְרִימוּ אוֹתָהּ בְּתַפְלוּתֵיכֶם, וּמִי הוּא
 אוֹתוֹ שֶׁנִּדְּבּוּ לְבוֹ לְהַפְשֵׁךְ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה כְּפָדוּהוּ,
 כִּי בּוֹ אֲנִי שָׂמַח שְׂיֹדֵיעַ שָׁמַי, וּמִמֶּנּוּ רָאוּי לְקַחַת
 אֶת תְּרוּמָתִי. שְׁנַאֲמַר (שמות כ"ה) מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר
 יִדְּבֶנּוּ לְבוֹ תִקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי, מֵאוֹתוֹ הַמִּתְנַדֵּב.
 דְּאָמַר רַבִּי רַחִימָאִי, צְדִיקִים וַחֲסִידִים שְׂבִי שְׂרָאֵל
 שְׁמֵרִימוּן אוֹתִי עַל כָּל הָעוֹלָם בְּזִכְיוֹתֵיהֶן וּמֵהֶם
 מִתְפָּרְנִים הַל"ב, וְהֵלֵב מִפְּרָנְסוֹן.

לשון הקודש

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אוֹתָהּ תְרוּמָה תְרִימוּ
 אוֹתָהּ בְּתַפְלוּתֵיכֶם, וּמִי הוּא אוֹתוֹ
 שֶׁנִּדְּבּוּ לְבוֹ לְהַפְשֵׁךְ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה –
 כְּפָדוּהוּ, כִּי בּוֹ אֲנִי שָׂמַח שְׂיֹדֵיעַ שָׁמַי,
 וּמִמֶּנּוּ רָאוּי לְקַחַת אֶת תְּרוּמָתִי, שְׁנַאֲמַר
 (שם) מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לְבוֹ תִקְחוּ
 אֶת תְּרוּמָתִי, מֵאוֹתוֹ הַמִּתְנַדֵּב. שְׁאָמַר
 רַבִּי רַחִימָאִי, צְדִיקִים וַחֲסִידִים שְׂבִי שְׂרָאֵל
 שְׁמֵרִימוּן אוֹתִי עַל כָּל הָעוֹלָם

שֶׁנִּשְׁלָמָה לְמַטָּה בִּימֵי מֹשֶׁה לֹא הוֹסְרָה
 אוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִמֶּנּוּ. (עד שְׁבָא שְׁלֵמָה) בֵּינוֹן
 שְׁבָא שְׁלֵמָה, הַשְׁתַּדֵּל לְהַשְׁלִימוֹ
 לְמַעְלָה, וְהִתְחִיל לְתַקֵּן אֶת מַרְאֵה
 הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן לְהִתְתַּקֵּן מֵאוֹתוֹ מַרְאֵה
 שֶׁל הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, וְהוּא אֲשֶׁר לְשֵׁלֵמָה.
 הַשְׁלֵמָה מִהַהשְׁמֻטוֹת (סימן ג) מספר הבהיר
 יֵשֵׁב רַבִּי בְּרַכְיָה וְדַרְשׁ, מֵהוּ שְׁכַתּוּב
 וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה? כֶּךָ אָמַר

וְכָל הַצְּוֹרוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַמְּמֻנּוֹת עַל הָאֲמוֹת,
 וְיִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים נָטְלוּ מִגּוֹף הָאֵילָן וּמִלְבוֹ.
 מֵה לֵב הַדָּר, פְּרִי הַגּוֹף אֵף יִשְׂרָאֵל נָטְלוּ עֵין הַדָּר.
 מֵה אֵילָן תָּמַר, עֲנַפָּיו סְבִיבֵיו וְלוּלְבוֹ בְּאֲמֻצֵּעַ אֵף
 יִשְׂרָאֵל נָטְלוּ גּוֹף הָאֵילָן הַזֶּה, שֶׁהוּא לְבוֹ. וּכְנֶגֶד
 הַגּוֹף הוּא חוּט הַשְּׂדֵרָה בְּאָדָם, שֶׁהוּא עֵקֶר הַגּוֹף,
 לְמַה לוּלֵב זֶה פְּתִיב לֹ לֹ אֵף הַלֵב מְסוּר ל"ו.
 וּמֵה ל"ב זֶה שְׁלֵשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת חֲכָמָה בּוֹ אֵף
 בְּכָל נְתִיב מֵהֶם צוּרָה שׁוֹמֵרֵת, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ג')
 לְשׂוֹמֵר אֶת דְּרֹךְ עֵין הַחַיִּים.

וּמֵה' (בְּרֵאשִׁית ג') וַיִּשְׁכֵּן מִקְדָּם לְגֵן עֵדֵן, וַיִּשְׁכֵּן
 בְּאוֹתָן נְתִיבוֹת שֶׁקָּדְמוֹ לְאוֹתוֹ מְקוֹם
 שֶׁנֶּקְרָא גֵן וַיִּשְׁכֵּן לְכְרוּבִים, וְהַכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית ג') וְאֵת
 הַכְּרֻבִים. וַיִּשְׁכֵּן לְלֵהט וְהַכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית ג') אֵת לְהַט

לשון הקודש

פְּתוּב לֹ לֵב – אֵף הַלֵב מְסוּר ל"ו. וּמֵה
 ל"ב זֶה שְׁלֵשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת חֲכָמָה
 בּוֹ – אֵף בְּכָל נְתִיב מֵהֶם צוּרָה שׁוֹמֵרֵת,
 שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ג') לְשׂוֹמֵר אֶת דְּרֹךְ עֵין
 הַחַיִּים.

וּמֵהוּ (שם) וַיִּשְׁכֵּן מִקְדָּם לְגֵן עֵדֵן? וַיִּשְׁכֵּן
 בְּאוֹתָן נְתִיבוֹת שֶׁקָּדְמוֹ לְאוֹתוֹ מְקוֹם
 שֶׁנֶּקְרָא גֵן וַיִּשְׁכֵּן לְכְרוּבִים, שֶׁפְּתוּב (שם)
 וְאֵת הַכְּרֻבִים. וַיִּשְׁכֵּן לְלֵהט, שֶׁפְּתוּב
 (שם) אֵת לְהַט הַכְּרֻב. וְהֵרִי פְּתוּב שְׁמַיִם

בְּזִכְיֹתֵיהֶן וּמֵהֶם מִתְּפַרְנֵס הַל"ב, וְהַלֵב
 מִפְּרֻשָׁן.

וְכָל הַצְּוֹרוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַמְּמֻנּוֹת עַל
 הָאֲמוֹת, וְיִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים נָטְלוּ מִגּוֹף
 הָאֵילָן וּמִלְבוֹ. מֵה לֵב הַדָּר, פְּרִי הַגּוֹף –
 אֵף יִשְׂרָאֵל נָטְלוּ עֵין הַדָּר. מֵה אֵילָן
 תָּמַר, עֲנַפָּיו סְבִיבֵיו וְלוּלְבוֹ בְּאֲמֻצֵּעַ –
 אֵף יִשְׂרָאֵל נָטְלוּ גּוֹף הָאֵילָן הַזֶּה, שֶׁהוּא
 לְבוֹ. וּכְנֶגֶד הַגּוֹף הוּא חוּט הַשְּׂדֵרָה
 בְּאָדָם, שֶׁהוּא עֵקֶר הַגּוֹף, לְמַה לוּלֵב זֶה

הַתָּרֵב. וְהָא כְּתִיב דְּמִים וְאֵשׁ קָדְמוֹ דְּכְתִיב (בְּרֵאשִׁית
 א) יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם. וּכְתִיב וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמַיִם, וּמִנֵּן לָן דְּשָׁמַיִם הוּוּ אֵשׁ
 דְּכְתִיב (דְּבָרִים ד) כִּי יִי אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא.

וּמִנָּא לָן דְּשָׁמַיִם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דְּכְתִיב (מְלָכִים
 א ח) וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם. אִטּוּ שְׁלֹמֹה
 מִתְּפִלָּל אֶל הַשָּׁמַיִם שִׁישְׁמְעוּ תִּפְלָתוֹ אֶלָּא שְׁנִקְרָא
 שָׁמַם עַל שָׁמוֹ, דְּכְתִיב (מְלָכִים א ח) הַשָּׁמַיִם וְשָׁמִי
 הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלָפוּדָךְ. הוּוּ שָׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וְהוּוּ אֵשׁ. וְאַמְרַת קָדָם. אֶלָּא, אִימָא כְּחַם קָדָם
 שֶׁל אוֹתָן הַצּוּרוֹת שֶׁל הַמָּקוֹם הַהוּא. וּמֵאִי נִינְהוּ
 כְּחַם כְּמָה דְּאַתָּה אָמַר (שְׁמוּאֵל א' ב') אִין קָדוֹשׁ כִּי כִי
 אִין בְּלִתְדָךְ וְאִין צוּר פֶּאֱלֵהִינוּ.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וְאֵשׁ קָדְמוֹ, שְׁכַתּוּב (שם א) יְהִי רָקִיעַ
 בְּתוֹךְ הַמַּיִם. וּכְתוּב וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
 לָרָקִיעַ שָׁמַיִם. וּמִנֵּן לָנוּ שְׁשָׁמַיִם הוּוּ
 אֵשׁ? שְׁכַתּוּב (דְּבָרִים ד) כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ
 אֹכְלָה הוּא.
 וּמִנֵּן לָנוּ שְׁשָׁמַיִם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא?
 שְׁכַתּוּב (מְלָכִים-א ח) וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם.
 הָאֵם שְׁלֹמֹה מִתְּפִלָּל אֶל הַשָּׁמַיִם

שִׁישְׁמְעוּ תִּפְלָתוֹ? אֶלָּא שְׁנִקְרָא שָׁמַם עַל
 שָׁמוֹ, שְׁכַתּוּב (מְלָכִים-א ח) הַשָּׁמַיִם וְשָׁמִי
 הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלָפוּדָךְ. הַרִי שָׁמוֹ שֶׁל
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרִי אֵשׁ. וְאַמְרַת
 קָדָם? אֶלָּא אָמַר, כְּחַם קָדָם שֶׁל אוֹתָן
 הַצּוּרוֹת שֶׁל הַמָּקוֹם הַהוּא. וּמֵהוּ כְּחַם?
 כְּמוֹ שְׁנִיאָמַר (שְׁמוּאֵל א-ב) אִין קָדוֹשׁ כִּי כִי
 אִין בְּלִתְדָךְ וְאִין צוּר פֶּאֱלֵהִינוּ.